

kiwi

Číslo 144

Listopad 2015

Branný den

Projekt v DOXu

Rozhovor: Daniel Kraft

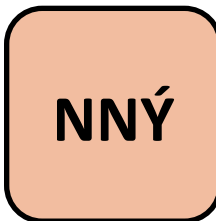
Listování

Recenze: Martan,
Temný rytíř
& Snoopy ve filmu

BRA

NNÝ

DEN

Slovo šéfa

To jste ještě neviděli! A co? Však uvidíte! Na Jarmarku Vám oči polezou z důlků. Budete zírat na nápady a výrobky. Oči Vám budou přecházet, až ucítíte vůni pečiva. Tak nečumte a koukejte se na to připravit. Uzříte radostný den! Brýlím v dálí: Jarmark je na obzoru...

Mgr. et Bc. Daniel Kaiser

Obsah

Slovo šéfa
2

Kdo je naše redakce?
2

Co nového u Fretek?
3 - 4

Dendrologická zahrada
5

Touleův dvůr, Mokřady
6

Výměna záložek
7

Projekt Pravěk
7

Projekt v DOXu
8 - 9

Signal festival
10 - 11

Listování
12 - 13

Rozhovor: Daniel Kraft
14 - 15

Branný den
16 - 18

Epigramy
19

Recenze: Martán
20

Rudá planeta
20 - 21

Recenze: Temný rytíř
22

Snoopy ve filmu
23

Kdo je naše redakce?

Foto: Tomáš Féllinger

Daniel Hudek, 9. M

Sára Jankovičová, 7. T

Marek Kváš, 5. B

Vojtěch Lančarič, 6. V

Daniel Pícl, 5. B

Anna Rochowanská, 7. Š

Jakub Rychlý, 8. P

Cecílie Sekalová, 7. T

Rudolf Verner, 9. N

Metodické vedení

Bc. Tomáš Féllinger

Grafická úprava

Mgr. Jiří Valášek

Co nového u Fretek?

Fretky už jsou v Parlamentu

V pátek, 16. října, všechny Fretky vyrazily do Parlamentu. Nejprve jsme šli do takové místnosti, kde nám pouštěli film o Parlamentu ČR. Pak jsme museli jít ještě kousek jinam. Tam už byla kontrola a skener. A Adam nám pípal! Adam měl totiž pásek. Nakonec jsme šli s naší průvodkyní do pracovních místností. Já bych chtěl být poslancem!

David Chloupek, 4. F

Do Parlamentu jsme jeli metrem a autobusem, pak jsme museli jít kousek pěšky. V jedné místnosti jsme si pouštěli film o Parlamentu

ČR. Kousek jsme se prošli po Parlamentu s paní průvodkyní, která nám dávala různé otázky. Pak jsme šli s paní průvodkyní do galerie (to je místo v poslanecké sněmovně), odkud jsme se dívali na lavice. Potom tam přišel pan předseda Parlamentu ČR s nějakou návštěvou. Jeden pán nám ukázal tři tlačítka: zelené je „ano“ (souhlasím), červené je „ne“ (nesouhlasím) a šedé je „zdržel jsem se hlasování“. Bylo to super.

Vojta Pečínka, 4. F

V pátek jsme šli do Parlamentu ČR. Jako první jsme se dívali na video. Potom

jśmy šli do parlamentu a prošli jsme detektorem. Když jsme přišli do druhého patra, průvodkyně nám něco říkala. Pak jsme šli do poslanecké sněmovny. Dál už si to nepamatuji. Ale líbilo se mi to.

Marc Stuchl, 4. F

Parlament byl super. Byla tam jedna strašně hodná paní. Vše nám vysvětlila, ale nejlepší bylo, když jsme se fotili v takovém sálku. Pak tam byl nádherný výhled z terasy. Moc mě mrzí, že jsme nemohli jít do té krásné zahrady u Senátu.

Honza Jaroš, 4. F

Foto: Lenka Kabelová

Fretkovská fotosoutěž

Fretkovská třída se na počátku tohoto školního roku rozhodla vyhlásit soutěž *O nejzajímavější a nejtípnější prázdninovou fotku*. Dorazila k nám spousta krásných fotek, o kterých měli možnost hlasovat všichni žáci naší školy. Po napínavém souboji nakonec 3. místo obsadila Míša Stehlíková ze třídy Emu (32 hlasů), na druhém místě byl Šimon Klíma z Rosniček (34 hlasů)

a první místo vybojovala Fretka Veronika Jandourková (50 hlasů).

Všechny fotky byly moc hezké a zajímavé. Děkujeme všem za účast a už se dopředu těšíme na další zajímavé soutěže a akce.

**Mgr. Lenka
Kabelová,
učitelka Fretek**

Foto: Archiv Veroniky Jandourkové

Fretky objevují židovskou Prahu

Do židovské čtvrti jsme zamířili s panem učitelem Nedelkou, který nám všechno vysvětloval. Šli jsme na Židovský hřbitov, kde by měl být pohřben Rabi Löw, rabín, který sestrojil pražského Golema. Židé mají takový zvyk – nepokládají si na hrob květiny, ani svíčky, ale místo toho pokládají na hroby kamínky. Takže jsme všichni měli kamínek a dali jsme ho na nějaký hrob. Na

hřbitově jsem měl trochu strach, ale pak to bylo dobré. Navštívili jsme jednu synagogu, kde bylo napsáno 80 000 jmen Židů, kteří zemřeli za 2. světové války. S rukama jsme si říkali, že nebudeme zlobit, aby nám to paní učitelka nedala všechno přepsat na papír.

Vojta Pečínka, 4. F

S paní učitelkou a s panem učitelem jsme se byli podívat

v židovských synagogách. Navštívili jsme hřbitov, Španělskou synagogu a spoustu dalších synagog. Na hřbitov jsme si měli vzít kamínek, abychom ho dali na hrob. Také tam byl pohřbený Rabi Löw. Pan učitel navrhl soutěž o nejvíce napočítaných židovských hvězd. Počítal jsem jenom já a Naty. Bylo jich asi kolem 2 000. Moc se mi to líbilo.

David Chloupek, 4. F

Foto: Lenka Kabelová

Dendrologická zahrada

V pátek 9. října jela naše třída Medvídat do Toulcova dvora na program *Včela v síti života*.

Dozvěděli jsme se spoustu zajímavostí o včelím společenstvu. Naše lektorka Jana nám povídala, jak včely vyrábějí med. Při různých hrách jsme se dokonce chovali jako včely, např. jsme vyháněli vosy z úlu, sbírali nektar a vyráběli teplo. Po povídání jsme odešli k úlům, kde jsme si znovu prohlédli včely, tady už ale se včelařskými klobouky.

Na závěr programu jsme ochutnali pravý domácí med. V Toulcově dvoře se nám moc líbilo.

Medvídata

V pátek 2. října jsme vyrazili do dendrologické zahrady. Už samotné cestování pro nás bylo dobrodružné.

V dendrologické zahradě nás uvítala paní lektorka na pořadu *Co žije v zahradě*. Každý z nás dostal pracovní list, který jsme na jednotlivých

stanovištích vyplňovali (a že stanovišť bylo opravdu hodně). Soutěžili jsme, hráli hry, ale také pozorovali pod lupou nejrůznější vodní hmyz, který do správné živé zahrady také patří. Povídali jsme si také o vývojových stádiích žab a čím se žába živí. V neposlední řadě jsme poznávali i stromy a ptáky. Program se nám velmi líbil a užili jsme si ho.

Medvídata

Foto: Václava Zajíčková

Toulcův dvůr—Mokřady

Dne 21. října 2015 jsme vyrazili na projekt do Toulcova dvora. Na místo jsme přijeli zhruba v jednu hodinu odpoledne. Chvilí jsme čekali venku, ale po nějaké době jsme se nasoukali dovnitř, kde jsme se usadili do kruhu na židle. Klasika. První aktivita, která nás čekala, se nazývala „žabí koncert“. Spočívala v tom, že jsme dostali lístečky s názvem žáby a měli jsme tam napsáno, jak kuňká. Pak jsme měli chodit po místnosti a najít prostřednic-

tvím kuňkání svoji skupinu. Chvilí to opravdu znělo jako žabí koncert. Ve skupině jsme si měli nakreslit, jak vypadají takové mokřady. Následovně jsme zamířili ven. S sebou jsme dostali jednu sítku na plankton, misku, lupu, kalíšek, přehled vodních rostlin a vodních živočichů. Dostali jsme za úkol ulovit plankton, vypustit ho do misky a zkoumat. Na pracovní list jsme mezitím odpovídali na zadané otázky. Jakmile jsme na všechno odpověděli, šli jsme

se podívat na mokřad v lesíku, kde jsme si sdělili pro mě doposud neznámé informace, a vrátili se dovnitř, kde proběhla rekapitulace našich činností. Nakonec jsme se rozloučili, a vyrazili zpátky.

Celý projekt byl mnohem lepší, než jsem původně očekávala. Příjemně to překvapilo mě, i moje spolužáky.

Sára Jankovičová
7. T

Co vše najdeme v mokřadech?

Mokřad je místo (ekosystém), kde „odpočívá“ stojatá voda. Je celoročně nebo po velkou část roku zamokřený, často i s viditelnými vodními plochami. V okolí mokřadů rostou stromy jako olše, topol, vrba nebo líska. Tyto stromy ne-

mohou růst přímo v mokřadech, protože kořeny stromů se v bažinaté půdě neudrží. V okolí mokřadů můžeme také narazit na vlhkomilné rostliny, např. rákos, ostrice, přeslička apod., nebo na vodní rostliny. Z těch jmenujme třeba leknín

bílý, olši lepkavou nebo rákos obecný. Setkat se lze v okolí mokřadů také s některými živočichy. K těm patří vážky, obojživelníci, čápi, volavky nebo čejky.

Anna
Rochowanská,
7. Š

Foto: Archiv Toulcova dvora

Výměna záložek

Zúčastnili jsme se akce *Výměna záložek*. Každá třída, která se zúčastnila, vyrobila záložky do knih. Všechny záložky z naší školy (celkem jsme jich vyrobili 55) poputují na Slovensko a budeme čekat, že ze Slovenska přijdou záložky pro nás. Účelem akce je, aby si děti z Čech a ze Slovenska vymě-

nily vlastnoručně vyrobené záložky. A třeba se i spráteli-ly.

Záložky jsme vyrobili škrábací technikou. Na tvrdý papír jsme voskovkami pečlivě nakreslili pruhy. Ty jsme pak přetřeli černou tuší a potom jsme do ní vyškrábali různé obrázky a svoje jména. Záložky jsou oboustranné.

Protože by se od nich knížky ušpinily, bylo třeba je dát do fólie.

Teď jsme napjatí, jaké záložky nám pošlou děti ze Slovenska. Doufáme, že budou tak hezké jako ty naše.

Gepardi

Foto: Blanka Štěpánová

Projekt Pravěk

Projekt o pravěku se konal ve středu 21. října a začal až po šesté vyučovací hodině. Zúčastnili se ho všechny šesté třídy. Výletníci a půlka Žab šli do třídy Andulek, protože v naší třídě není interaktivní tabule. Paní učitelka Zezulová nám asi hodinu povídala a ukazovala výrobky, které z keramiky vyráběl předek člověka. Ve vedlejší třídě

povídal pan učitel Fialka. Nejdřív nám ukazovala nádoby a potom nám vyprávěla o pravěkých kresbách. Ve druhé části projektu jsme se vydali ven a měli jsme ve skupinách namalovat obrázek ze surovin, které jsme našli na zahradě. Já jsem byl ve skupině s Matyášem Antalíkem, ale náš výtvar se ničemu nepodobal. Pak jsme si vzali dřívko a ryli do něho

hřebíkem. Zkoušel jsem to dělat tak, že jsem vždy udělal malou díru a pokračoval po obvodu. Jenomže to nebylo moc vidět. Nakonec jsme se odebrali do školy, jen jsme si tam uložili výrobky, vzali si tašky šli domů. Projekt sice skončil až v pět hodin, ale i přesto se mi docela líbil.

Vojtěch Lančarič
6. V

Projekt v DOXu

Ve středu 14. října se vypravily třídy 5.A, 5.B a 5.C na projekt do galerie DOX. Od školy jsme vyjeli kolem jedné hodiny odpoledne. V galerii na nás čekal program o tom, jak bude nejspíš náš svět vypadat za nějaký čas. Nejdřív jsme si povídali o tom, co je a co není umění. Potom nás paní instruktorka vzala do expozice.

Nějaká díla byla dost nechutná. Kupříkladu socha Hitlera s holým zadkem se mi moc nelíbila. Dále jsme viděli lebký lidí, obrovskou sochu člověka, zlatý nákupní košík a živé lidi hrající na telefonech ve vitrínách. Prostě takové věci, které byste v galerii opravdu nečekali. Nakonec jsme mohli prolézt prolézačku z izolepy, která

visela nad celou expozicí. Do školy jsme se vrátili kolem páté hodiny odpoledne. Celá expozice mě velmi oslovila, zanechala ve mně silný dojem a všem zájemcům ji můžu jen doporučit.

**Daniel Pícl,
5. B**

Během projektové středy jsme navštívili galerii DOX v Holešovicích, která je zaměřena na moderní umění. Výstava s názvem *Brave New World*, již jsme navštívili, se mi moc nelíbila a připadala mi spíš ošklivá než moderní, protože jsme tam viděli opravdu zvláštní věci. Pravděpodobně už podobnou výstavu nechci vidět.

Kateřina Pravidová, 5. B

Dne 14. října jsme navštívili v rámci projektové středy výstavu v galerii DOX. Moc se mi tam ale nelíbilo. Mys-

lím, že je výstava určena spíše starším žákům, ale nikoli pátákům. Líbil se mi snad jen zlatý nákupní vozík.

Lucie Petrů, 5. B

Nelíbilo se mi, že každá skupina byla jinde, takže žádná skupina neviděla celou výstavu. Vidět můžete na této výstavě samé výstřední věci, které zde nebudu popisovat, myslím totiž, že bude lepší, když se na ni půjdete podívat sami, protože každý je jiný a někomu se výstava třeba může líbit.

Eliška Polláková, 5. B

Dne 14. října jsme jeli do DOXu. Když jsme tam přijeli, bavili jsme se o tom, co je umění a co ne. Poté jsme dostali tablety a měli jsme za úkol vytvořit jejich prostřednictvím komiksy o věcech, které tam uvidíme. Viděli jsme tam kupříkladu to, jak si člověk zašívá pusku nebo se tam také nacházely sochy diktátorů Hitlera či Stalina. Nejdřív mi výstava připadala nechutná, ale pak jsem ji pochopil.

Jan Schwaller, 5. B

DOX obrazem

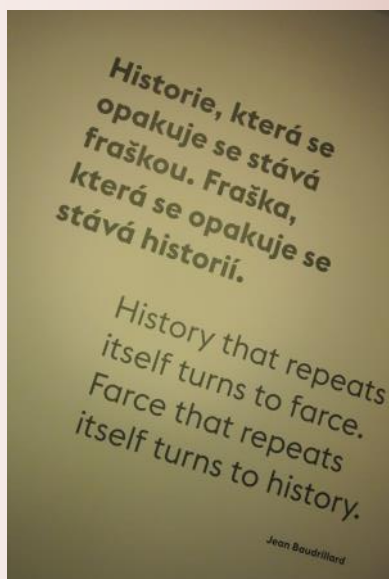

Foto: Jiří Valášek

Pražské budovy rozhybal festival světla

Ve dnech od 15. do 18. října se konal v Praze již třetí ročník festivalu světla SIGNAL. V tyto čtyři říjnové dny některé z pražských budov ožily světlem díky venkovním světelným instalacím a videomappingovým show (videomapping je směr vizuálního umění, které využívá projekci ve volném prostoru na libovolné objekty, např. fasády domů nebo interiéry budov – pozn. redakce). Během čtyř večerů jste tak mohli vidět více než dvacet různých instalací řady čes-

kých i zahraničních umělců. Asi největším trhákem byla letos videomappingová show promítaná na kostele svatě Ludmily na náměstí Míru. Tuto show více než rok připravoval maďarský umělec László Zsolt Bordos. Zdi Šitkovské věže u Mánesa mohli návštěvníci bořit díky kameře RealSense od společnosti Intel. Ta dokáže snímat 3D model hlavy, čímž ve výsledku vznikla projekce trojrozměrných tváří návštěvníků přímo na zdi Šitkovské věže. V obrovského vodního živoči-

cha proměnila Petřínskou rozhlednu instalace nazvaná Medusa a ze Střeleckého ostrova se na tyto čtyři večery stala Magická zahrada podsvícená dynamickým světlem s intenzivními barvami, které bylo doprovázeno zvukovým doprovodem složeným právě pro tuto příležitost. Příští rok by měl festival SIGNAL proběhnout v termínu od 13. do 16. října 2016.

**Bc. Tomáš
Féllinger**

Signal festival 2015

Od 14. do 18. října se v Praze konal třetí ročník festivalu světla Signal, který rozžářil světelnými projekcemi celou Prahu. Jelikož mi minulý rok připadala akce velmi zdařilá, bylo jasné, že se hodlám účastnit i nyní. Světelné projekce jsme mohli sledovat např. na Náměstí Míru, Palachově náměstí, Kampě nebo Staroměstském náměstí od 19:00 do půlnoci. Nenavštívila jsem všechna místa projekcí, ale jako první jsem zamířila na náměstí Míru, kde se promítalo na kostel sv. Ludmily. Moc se mi líbilo, že projekce využívala architek-

туру kostela a hudba, která projekci doprovázela, tomu dodávala správnou atmosféru. Dále jsem pokračovala na Palachovo náměstí, kde byla k vidění barevně nasvětlená síť zavěšená mezi stožáry před Rudolfinem. Zajímavostí je, že umělkyně, která má tuto instalaci na svědomí, použila pro vytvoření svého díla data z laboratoří NASA (americký Národní úřad pro letectví a kosmonautiku) a NOAA (americký Národní úřad pro oceán a atmosféru), jež se týkají dopadů zemětřesení v Chile v roce 2010,

které způsobilo zkrácení dne na Zemi o 1,26 mikrosekund. Poslední projekce, kterou jsem viděla, se odehrávala na Staroměstském náměstí a byla promítána na palác Kinských. Projekce na Staroměstském náměstí se mi z letošního festivalu líbila nejvíce a určitě se festivalu hodlám zúčastnit i v příštích letech, zvláště pokud se organizátorům podaří lépe zvládnout proudění přicházejících a odcházejících diváků.

**Cecílie Sekalová,
7. T**

Ve dnech 15. – 18. října se konal v Praze festival světla. Probíhal na různých místech v Praze, např. kostel sv. Ludmily na náměstí Míru, na Kampě atd. Festival se v Praze konal již potřetí, ale pokaždé překvapí jinými instalacemi. Na festival se přišlo podívat opravdu mnoho lidí, což mělo za následek

pěknou tlačenicí v metru. Bylo těžké navštívit vše, ale jsem rád, že jsem viděl aspoň něco. Navštívil jsem kostel sv. Ludmily, Staroměstské náměstí a Rudolfinum. Nejvíce se mi líbila projekce na kostele sv. Ludmily. Festival byl super.

Jan Eiselt, 7. U

Navštívila jsem festival světla a moc se mi to líbilo. Nejvíce mě zaujal Mánes, na kterém se promítaly obličeje návštěvníků.

Karla Pavová, 7. U

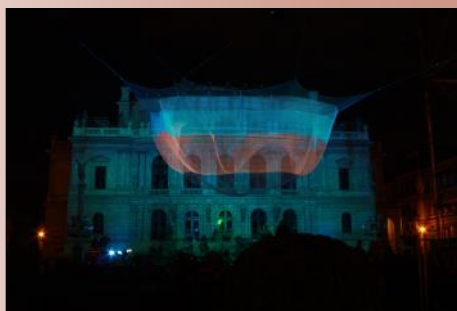

Foto: Tomáš Fellingner

Více fotografií a videa najdete na facebookových stránkách Kiwimagazínu

Listování

Dne 13. října proběhlo na naší škole Listování. Jde o divadelní představení s knihou v ruce, tedy zvláštní druh scénického čtení, jehož účelem je zaujmout diváka a probudit v něm zájem o četbu. V tomto představení účinkoval Jakub Zedníček, kterého možná mnozí znají z pořadu *Kurňa, co to je?*, spolu s kolegou Jiřím Ressler. K vykouzlení skvělého zážitku z představení těmto dvěma pánům stačila pouze lavice a dvě židle. Na žáky naší školy tak čekalo hodnově představení plné skvělého humoru, na který se mohou

Dne 13. října se ve staré tělocvičně konalo Listování. Každý si asi neumí úplně představit, co je to Listování. Jde o divadelní představení, kdy herci čtou a hrají podle knihy. Naše představení se odehrávalo podle knihy Manolito Brejloun, kde hlavní postavou je 10letý kluk Manolito García More-

V úterý 13. října jsme byli na představení knížky Manolito Brejloun. Probíhalo to tak, že herci, kteří naši školu navštívili, si pořád měnili role. Z knihy četli čtyři příběhy. Jeden byl o tom, že nějaký kluk rozbil Manolitovi brýle. Druhý zase o tom, že do třídy přišel nový žák, psali test a všichni

všichni čtenáři těšit v knize Manolito Brejloun španělské autorky Elviry Lindo. Po skončení představení si žáci mohli zakoupit některou z knih o Manolitovi, jež byly podepsané samotnou autorkou, která naši školu měla také navštívit, ale z důvodu nemoci bohužel nemohla dorazit. I přesto si však žáci během představení užili spoustu zábavy.

Manolito Brejloun, hlavní hrdina stejnojmenné knihy, je desetiletý chlapec, který žije s rodiči, mladším bratrem a dědečkem v drsné madridské čtvrti. Se svými

no, který žije ve španělském hlavním městě Madridu. Ve Španělsku je tato kniha tak populární, že je podle ní natočený i televizní seriál a film. V češtině zatím vyšly 3 knižní díly, a sice tyto: *Manolito Brejloun*, *Chudák Manolito*, *Frajer Manolito*. Knihy napsala španělská spisovatelka a novinářka Elvira

od něho opisovali. Další zase o tom, jak měl děda narozeniny. Moc se mi to líbilo.

Marc Stuchl, 4. F

V rámci Listování na naší škole nás navštívili dva páni, kteří přečetli a zahráli čtyři kapitoly z knihy Manolito Brejloun. Manolito jednou potkal svého spolužáka, který mu rozbil

přáteli prožívá nejedno dobrodružství, i když část z nich se odehrává pouze v jeho fantazii. O úspěchu této knihy svědčí to, že ve světě čítá tato zábavná knižní série už osm dílů. U nás prozatím vyšly díly tři: *Manolito Brejloun*, *Chudák Manolito* a *Frajer Manolito*, přičemž na rok 2016 se plánuje vydání čtvrtého dílu s názvem *Manolito vytahuje špinavý prádlo*.

**Bc. Tomáš
Féllinger**

Lindo.

Manolita hrál v Listování synovec herce Pavla Zedníčka— Jakub Zedníček. Představení Listování bylo pro žáky 0.— 5. ročníku, v 9:00 se zúčastnily 4.— 5. ročníky, od 10:30 zase 0.—3. ročníky. Listování se mi moc líbilo.

**Marek Kváš,
5. B**

brýle. Potom měl jeho dědeček narozeniny, které nechtěl slavit, protože dostával pořád nějaké šály a nakonec to skončilo tak, že se Manolito skamanoval se svým spolužákem, který mu na začátku příběhu rozbil brýle.

Vojta Pečínka, 4. F

Foto: Tomáš Féélinger

Rozhovor—Pan učitel Daniel Kraft

Jak dlouho sportujete? Co děláte za sport?

Sportuji od 8 let, kdy jsem začal hrát fotbal. V 15 letech jsem ho hrát přestal a rok poté jsem zkusil florbal. Ten jsem hrál aktivně ještě před zhruba 4 roky, ale s přibývajícím časem věnováním práci se moje aktivní účast postupně vytrácela. Momentálně hraji jen zřídkka. Nějakou dobu jsem pravidelně chodíval hrát squash. V současné době dělám rekreačně futsal, občas si zahraji s přáteli volejbal. Když se naskytne příležitost, nepohrdnu žádnou pohybovou aktivitou.

Co kromě sportu děláte ve svém volném čase?

Snažím se udržovat kontakt s mými přáteli a známými. Nejčastěji však trávím volné chvíle s mojí ženou. Vyrážíme si na večeri, občas za kulturou, na výlet, nebo jen odpočíváme.

Co vás baví zrovna na fotbalu?

Od dětství jsem si hrál s míčem, fascinuje mě, co všechno se s ním dá dělat. Mám rád zelenou barvu, možná i proto fotbal, jakmile vidím trávník, mám chuť si jít zakopat.

Máte nějaký sportovní idol, někoho, kdo vás inspiroval nebo stále inspiruje?

Již od mých fotbalových začátků to byl Pavel Nedvěd. Obdivoval jsem ho, protože uměl hrát oběma nohama a naši trenéři nám stále opakovali, že to je nejdůležitější. Také hrál za Spartu, které jsem fandil. Později jsem si ho vážil za jeho obrovskou píli, pokoru, profesionalitu a kvalitu, díky čemuž se dostal až na fotbalový vrchol.

Jak jste se dozvěděl o naší škole?

Hledal jsem práci učitele tělesné výchovy v blízkosti mého bydliště a měl jsem štěstí, že na ZŠ Jižní právě byla možnost uplatnění. Po prohlídce školy a pohovoru s panem ředitelem jsem již dále nehledal, měl jsem z toho dobrý pocit.

Jakou práci jste dělal před tím, než jste k nám nastoupil?

Zajišťoval jsem přípravu mládeže ve fotbalovém klubu

Slavoj Vyšehrad. To kromě trénování zahrnovalo tvorbu metodiky pro mládež do 15 let, navazování kontaktů s mateřskými a základními školami, pořádání fotbalových kempů a dalších podobných akcí pro děti atd. Zároveň jsem pomáhal otci s administrativou a účetnictvím v jeho firmě, což dělám stále.

Co vás baví na učení? Proč jste si zvolil učitelské povolání?

Nejvíce mě baví interakce s dětmi, většinou si s nimi rozumím. Rád pozoruji, jak se rozvíjejí nejen pohybově, ale i lidsky a snažím se jejich rozvoj pozitivně ovlivnit. Vystudoval jsem fakultu tělesné výchovy a sportu. Trénováním fotbalu jsem si ověřil, že učit děti pohybu mě baví a snad mi to i jde. Zkrátka jsem chtěl zůstat v oboru.

Jak se vám na naší škole líbí? Jaká jste měl očekávání? Odpovídá skutečnost vašim očekáváním?

Zatím si rozumím jak s kolegy, tak s žáky, takže se mi na škole líbí. Při trénování fotbalu pracuji s dětmi, které fotbal hrát chtějí a tím je o jejich motivaci postaráno. Ve škole je o dost složitější udržet pozornost žáků, navíc je mezi nimi

mnohem větší výkonnostní rozdíl. S tím jsem ale počítal. Nejvíce mi stěžuje práci vysoký počet dětí v hodině a krátký čas. Efektivita hodin tělesné výchovy je proto mnohem nižší, než jsem zvyklý z tréninků.

Na druhou stranu jsou děti na naší škole velmi snaživí, pohybově aktivní a šikovní. Mám srovnání s praxí, kterou jsem jako student absolvoval na základní škole Hornoměřcholupská, kde na tom děti byly celkově mnohem hůř.

Jak jste se zařadil do nového kolektivu? S kým jste navázal nejbližší vztah?

To by asi měli posoudit kolegové, ale já doufám, že je vše bez problémů.

Nejvíce jsem logicky v kontaktu s kolegy tělocvičáři. Rozumím si i s dalšími nováčky na škole, protože máme stejnou pozici. Jelikož jsou všichni na prvním stupni, tak se bohužel moc nepotkáváme.

Máte přítelkyni?

Letos jsem se oženil se svou dlouholetou přítelkyní.

Jakou posloucháte hudbu?

V pubertě jsem poslouchal především punk rock, ale momentálně nemám vyhraněný žánr. Stačí mi pěkná melodie a rytmus.

Jak vám chutná jídlo ve školní jídelně?

Líbí se mi, že se jídelníček

obměňuje a používá se pestrá škála surovin. Myslím, že na ten počet lidí, pro které se vaří, je jídlo velmi slušné.

Jakými cizími jazyky mluvíte?

Anglicky se domluvíím, němečinu jsem již téměř zapomněl.

Co vám šlo ve škole, když jste byl malý? Co vám naopak nešlo?

Prekvapivě jsem vynikal v tělocviku. Na základní škole jsem byl dobrý také v matematice, to se však na střední škole otočilo. Nešel mi dějepis a literatura, ale důvodem byl můj dřívější nezájem, teď bych si rád předměty zopakoval. Vůbec mi nešla výtvarná výchova a jsem si jist, že ta by mi nešla ani dnes.

Cestujete rád? Jaké místo (město, zemi) máte nejraději?

Letos v červenci jsme byli se ženou na svatební cestě na Srí Lance a to jsme si velmi užili. Rozhodně bych chtěl cestovat více. Limitující jsou peníze a čas. Přesto, že mám raději teplejší prostředí, chtěl bych se podívat na sever Evropy, kde je úchvatná příroda.

Máte doma nějaké domácí zvíře?

Když jsme se s mojí ženou sestěhovali, chtěla si pořídit nějaké zvíře. Psu jsme zavrhnuli a na kočky má alergii, takže máme rybičku.

Jaká je vaše typická vlast-

nost?

Řekl bych, že jsem tolerantní a přemýšlivý.

Čtete rád? Pokud ano, jaké knihy rád čtete? Máte nějakého oblíbeného autora?

Čtu rád, ale jsou věci, které dělám raději, takže jsem toho moc nepřečetl.

Jaký je váš oblíbený film?

Statečné srdce

Máte nějaké životní motto, kterým se řídíte?

Konkrétní motto nemám, ale již na škole jsem často diskutoval s učiteli o věcech, které mi nebyly jasné. Nespokojil jsem se s odpovědí, že to tak zkrátka je. Nedokázal jsem si cokoli zapamatovat, dokud jsem to skutečně nepochopil. Na všechno jsem se ptal vícekrát. Hodně lidem jsem tím šel na nervy a to trvá. Chci říct, že mnohokrát lidé něco tvrdí, ale ani nevědí proč. Já toto nemám rád, požaduji logické vysvětlení a na druhou stranu se ho snažím poskytnout.

To samé vyžadují od svých hráčů, nyní i žáků. Když něčemu nerozumím, chci, aby se ptali a snažili se to pochopit, protože jen tak se můžou zlepšit. Já jsem tu přeci od toho, abych jim poradil.

Redakce

Branný den

Ve středu 7. října se konal Branný den. Vybrala jsem si skupinu pana učitele Féllingera. Sraz jsme si domluvili v 8:00. Všichni jsme se sešli před školou a vyrazili do Krčského lesa. Cesta tam utekla rychle. Když jsme do lesa dorazili, spustil se déšť. Na nás skoro nepršelo, protože nás před kapkami deště chránily stromy. Ušli jsme pár kilometrů a zastavili se na prvním stanovišti. Měli jsme odpovědět na otázky na papírcích. Treba jak se chovat, když uslyšíme sirénu nebo co je mimořádná událost. Pak jsme se nasvačili a šli dál. Celou dobu jsme šli rozdělení na tři skupiny: ti vpředu, ti vzadu, a ti kilometr za ostatními. Pan učitel se mezi jednotlivými skupinkami pohyboval a povídal si s nimi. Po chvíli jsme zastavili na dalším stanovišti, kde jsme přiřazovali piktogramy k vhodným popiskům. Po dalších několika kilometrech jsme se zastavili na dalším stanovišti, kde jsme měli další úkol. Nejhorší část výletu: KOPCE. Bylo jich hodně a byly prudké. Po zdolání několika takových kopců jsme konečně dorazili na zastávku Roztyly a odjeli zpátky do školy. Moc se mi dřívější branné dny nelíbily, ale tento mě

bavil hodně. Všechno bylo super hlavně díky tomu, že jsme ani moc nevěděli, kam jdeme, neboť se pan učitel se nevyznal v mapách.

Sára Jankovičová
7. T

Stejně jako každý rok, se i letos konal na naší škole 7. října branný den. I přes davy v chodbách v době zápisu se mi povedlo zapsat mě a mé kamarádky na delší pěší trasu k panu učiteli Féllingerovi. Všechny jsme byly trochu zklamané, že jsme si ráno ve škole z rozhlasu neposlechli hlášení o poplachu jako minulý rok a počasí nám také zrovna nepřálo. V 8:00 jsme vyrazili s panem učitelem od školy ke Krčskému lesu. Výprava byla celkem dobrodružná, protože se nikdo ze skupiny pořádně nevyznal v mapě a v Krčském lese jakbysmet, takže nám nezbývalo nic jiného, než zalovit v paměti a na cestu si vzpomenout. Začátek cesty probíhal klidně. S kamarádkami jsem se dohadovala, jestli se jim také zdá, že na branný den vždy vyjde nejhorší počasí a musely jsme se shodnout, že ano. Po chvíli chůze jsme si udělali první přestávku a splnili první

úkol. Museli jsme si vylosovat otázky a odpovědět na ně. Po první přestávce se rozpršelo a všichni jsme si natáhli kapuce. To ovšem nezastavilo pana učitele, který nás všechny nadšeně a bez ohlášení fotil. Další část cesty probíhala podobně jako ta první, s občasnými pauzami na odpočinek a plnění úkolů. Bohužel jsme mezitím stihli zmoknout, ale dokud jsem si měla s ostatními o čem povídat, déšť mi nevadil. Posledním z úkolů byl test ze základů první pomoci, který moje skupina zvládla s pěti chybami z dvaceti dvou otázek. Když jsme se nakonec šťastně vymotali z lesa, byl akorát čas na to, abychom se vrátili do školy. Branný den se mi tento rok až na deštivé počasí velmi líbil a těším se na další rok.

Cecílie Sekalová,
7. T

Vpátek 2. října jsme se o velké přestávce šli do šaten zapsat na branný den. Buď jsme mohli jít pěšky, nebo jet na kole. V jedné skupině bylo místo vždy pro dvacet žáků. Já se zapsal na kolo střední vzdálenosti k panu učiteli Valáškovu a k panu řediteli. V pondělí

jsme šli o třídnické hodině zjistit informace do tříd učitelů, kteří nás měli na starosti. Trasa měla být něco kolem třiceti kilometrů dlouhá. Ve středu jsme se sešli na školní zahradě a vyrazili. Nejdříve jsme projeli Spořilovem a jeli dále kolem OBI do Krčského lesa. Jelikož hrozil déšť, docela jsme spěchali. Pamatuji si jen, že ve Vestci je postavená nová a pěkná cyklostezka, na které je ve vzdálenosti asi 1,5 km rozmístěn model sluneční soustavy. Tato cyklostezka se mi hodně líbila. První svačínová pauza se konala na začátku Průhonice. Chvilí jsme svačili, a pak jsme se vydali na zpáteční cestu. Vzali jsme to podél Botiče, kde je to hodně dobrodružné, protože se tam nachází celkem hodně bahna, a jelikož bylo mokro, někdo mohl spadnout do Botiče. Naštěstí se to nestalo. Tam jsme se také podruhé zastavili a říkali jsme si, co je to vlastně krizová situace a co v tom okamžiku dělat. Potom jsme jeli dál. Chvilku před příjezdem do školy jsme zjistili, že je nás o jednoho méně. Když jsme se opakovaně přepočítali, zjistili jsme, že celou cestu jsme počítali, že je nás o jednoho víc. Do školy jsme dojeli asi ve 12:10 a celkem ujeli 30 km. Na školní zahradě v altánu jsme ve skupinách odpovídali na

otázky, které se týkaly nouzových situací. Moc se nám to nepovedlo. Nakonec jsme se odebrali na oběd. Až na to, že na branný den opět trochu mrholilo, vše se mi líbilo, ani jsem se nenamočil.

Marek Kváš,
5. B

Dne 7. října se konal branný den. Jeli jsme na kole s panem učitelem Zikešem. Po cestě k Hostivařské přehradě nám cestou vypadly tři řetězy a jeden dokonce praskl. Konečně jsme všechno vyřešili a mysleli si, že se už nic dalšího stát nemůže, když vtom začalo šíleně pršet a všichni jsme zmokli. Během cesty nás potěšil pohled na českou fotbalovou reprezentaci do jednadvaceti let. Když jsme je sledovali, jak trénují, jeden kluk z naší skupiny zjistil, že mu praskla duše. Tu jsme tedy vyměnili a v pořádku dojeli do školy. Branný den se mi líbil.

Adriana Marešová,
7. U

Ve středu 7. října byl branný den. V 8:30 jsme vyrazili pěšky s paní učitelkou Hamsovou do Krčského lesa, konkrétně na Hrádek. Po cestě jsme řešili různé

úkoly, např. co má být v evakuačním zavazadle atd. Celou cestu sice stále pršelo, ale i přesto se mi branný den líbil.

**Štěpánka
Pešatová,**
7. U

Na branný den jsme si mohli vybrat, zda půjdeme po svých, nebo vyrazíme na kolech. Já jsem si vybrala kolo. Jeli jsme s panem učitelem Hubáčem a s panem učitelem KRAFTEM do školy a dorazili jsme až do Braníka. Původně jsme měli jet 40 km do Černošic, ale kvůli špatnému počasí jsme ujeli jen 34 km. Celou cestu nám pršelo, proto jsme si udělali zastávku na čaj a plnili papíry, které se týkaly zranění, a my jsme měli za úkol napsat, jak ta zranění ošetřit. V Braníku jsme se otočili a zamířil zpět do školy. Výlet se mi líbil, ale vadilo mi, že nám celou cestu pršelo.

Natálie Stejskalová,
7. U

Branný den obrazem

Foto: Tomáš Féllinger

Epigramy

Epigram je krátká

satirická báseň (často má jen dva verše), která úsečně sděluje nápad či myšlenku –

snaží se například upozornit na nějaký problém.

Za zakladatele žánru bývá považován římský satirik Martialis, žijící v letech 40 – 102 n. l. Ze známým českých

autorů epigramů lze jmenovat Karla Havlíčka Borovského.

**Bc. Tomáš
Féllinger**

Spravedlnost

Všichni jsme na stejné lodi,
říkáme, když se to hodí.
Pak ale si suší tlamy jen ti,
co jsou v podpalubí

Johanka Mrázová, 9.M

Známary nepřítel pouze
náladu ti pokazí,
falešný kamarád tě
jen na kolena srazí.

Soňa Stibingerová, 9.N

Školní jídelnu tu máme,
ale neradi do ní chodíváme.
Kuchařky tu rády vaří,
nám se to ale strávit
nedaří."

Martina Šimánková, 9.N

Spěch

V dnešním uspěchaném
světě,
těžké je najít klid.
Proto tuto báseň píši vsedě,
izolován od ostatních.

Matyáš Klíma, 9.N

Evropské problémy

Přistěhovalci k nám běží,
Evropa to zvládne stěží,
je to problém nemalý,
i když mnohé nepálí.

Antonín Tuček, 9.M

Život

Život to je pro nás dar,
avšak lehký není.
S každým špatným rozhod-
nutím
se bohužel mění.

Tereza Novotná, 9.N

Všude je aut dost
plné je parkoviště i most.
Jezdění v nich není zdravé,
horší než ryby dravé.

Lukáš Hylský, 9.M

Užijme si, dokud čas
Pivo piju rád,
protože jsem mlád,
až já budu k stáru žíti,
nebudu už na to míti.

Marek Ždych, 9.N

Usmívej se dál, jak chceš,
třeba každý den!
Jednou z okna vypadneš,
s celou partou ven!

Martina Širůčková, 9.N

Recenze filmu Martan

Tento film režiséra Ridleyho Scotta můžeme v kinech vidět od 1. října 2015. Jedná se o sci-fi snímek, jehož hlavní postavou je astronaut Mark Watney (Matt Damon), který má za úkol splnit misi na Marsu. Bohužel se ztratí zbytku posádky v prašné bouři a tak ho v domnění, že je mrtvý, na Marsu nechá. Mark Watney musí pracovat se svými omezenými zásobami a vymyslet způsob, jak vyslat signál na Zemi. Díky znalostem v oblasti botaniky se Watneymu podaří na Marsu vypěstovat brambory a obstarat si obživu. Časem přijde na způsob, jak dát Zemi signál, že žije. Jakmile se tuto zprávu NASA dozví, snaží se spolu s týmem vědců vymyslet, jak dostat Watneyho domů. Vymyslí způsob, při kterém je nutné otočit cestu Watneyho posádky zpět na Mars, ačkoli mají mizivou šanci Watneyho

zachránit. Posádka, jež se teprve nyní dozví, že jejich kamarád žije, ale se vším souhlasí a pro Watneyho se chce vrátit. Obyvatelé Země sledují každý den ve zprávě

Foto: Movieinsider.com

vách novinky o průběhu záchrany „Martana“ Watneyho. V celém průběhu své záchrany Watney poslouchá disko písničky své velitelky a svůj pobyt na Marsu si v podstatě užívá. Nakonec se i s posádkou po zhruba dvou letech cesty dostane domů, kde je očekávají jejich blízcí.

Watney přestane dělat astronauta a v NASA předává své cenné zkušenosti o přežití ve vesmíru nováčkům. Tento film se mi velmi líbil a výrazně předčil má očekávání. Všem informacím o vesmíru a Marsu samotném se dalo věřit a celý Mars ve filmu vypadal velmi realisticky. I přes vcelku vážné téma filmu tam nechyběl ani humor a zábava. Celý film hodnotím rozhodně kladně, byl úžasně zahráný, zajímavý a zábavný a doporučuji zajít si na něj, než zmizí z českých

Cecílie Sekalová,
7. T

Více fotografií a videa najdete na facebookových stránkách Kiwimagazínu

kin.

Rudá planeta

Nebeský oheň, Pochoď, Bůh války, to jsou jen některé z názvů, jimiž byl Mars díky své rudé barvě v dávných dobách označován. Mars pozorovali pravděpodobně již kolem roku 3500 před n. l. všechny vyspělé

civilizace, Babyloňané, Egypťané a Řekové. Jméno dostal po římském bohu Martovi, což byl starořímský bůh Slunce a letního období. Často byl zobrazován jako válečník s kopím, přilbou a štítem, protože představoval ochranu

před zimou a hladem. Právě kvůli tomuto vyobrazování byl ztotožňován s řeckým bohem války Áreem. Mars je čtvrtá planeta ve sluneční soustavě, vzdálená od Země 225 000 000 km. Kdybychom chtěli na Mars letět, při

dnešních možnostech by to trvalo půl roku, což, myslím, je do patnácti let reálné. Navíc když nyní NASA zveřejnila, že se na Marsu našla voda, je to pro let významný krok kupředu směrem k realizaci návštěvy této rudé planety lidskými průzkumníky. Od roku 1960 vysílaly USA a Sovětský svaz průletové sondy, ale až v roce 1964

byly pořízeny první snímky. Sonda Curiosity přistála na Marsu v roce 2011 a doteď získala mnoho cenných vzorků.

O tom, že nás Mars a možnost života na něm fascinuje až dodnes, svědčí i množství filmů či knih, které o něm vznikají. Z těch nejznámějších třeba jmenujme Mars útočí! z roku 1990, Total

Recall, John Carter: Mezi dvěma světy nebo Rudá planeta. V kinech už od 1. října válí zatím nejnovější film odehrávající se na Marsu s názvem Marťan, který se natáčel v Jordánské poušti.

Vojtěch Lančarič
6. V

Foto: wiki.org

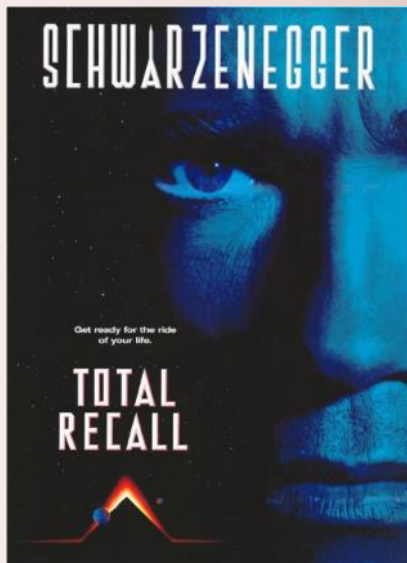

Foto: IMDb.com

Foto: IMDb.com

Foto: Telegraph.co.uk

Recenze filmu Temný rytíř

Ačkoli vím, že tento film je druhý díl trilogie, chtěla jsem jej vidět jako první, protože mne zajímala postava Jokera, která letos oslavila 75 let od svého komiksového zrození. Jelikož jsem první díl neviděla, nebylo mi úplně jasné, jak se vlastně milionář Bruce Wayne stal Batmanem, a nevěděla jsem ani to, jak se najednou ve městě objevil Joker. To ale, jak mi bylo vysvětleno, vlastně tak docela neví nikdo...

Film se odehrává v ponurém městě Gotham City, kde vládne násilí a korupce. Jednou nadějí slušných obyvatel je tajemný mstitel Batman, o němž nikdo nic přesného neví. Místní podsvětí, které se bojí o peníze, se snaží Batmana zbavit a použije

k tomu šíleného zločince, který si říká Joker a jako vizitku rozdává karty se žolíkem. Ten ale nakonec začne vraždit i mafiány samotné. Druhou nadějí města se zdá být mladý návladní Harvey Dent. Ten ale po smrti své přítelkyně, a poté, co má sám napůl spálený obličej, začne být podobně šílený jako Joker. Nakonec Dent zemře, a Batman na veřejnosti předstírá, že jej zabil. Dobrovolně ze sebe udělá zloducha, aby občané Gothamů měli „kladného hrdinu“, kterým má být zabíjený Harvey Dent. Konec je tedy dost smutný, několik sympatických postav zemře, Batmana přestávají mít lidé rádi a myslí si o něm, že je padouch.

Film byl velice působivý díky

skvělým hercům, úžasný a dost věrohodný byl představitel Jokera Heath Ledger, který bohužel brzy po dotočení tohoto filmu zemřel. Moc se mi líbil také Wayneův starý anglický sluha, kterého hraje herec Michael Caine. Ráda bych viděla ještě starší verzi Batmana od Tima Burtona, a porovnala Jokera z Temného rytíře a Jokera z Burtonova filmu. Film se mi velmi líbil a určitě si udělám čas pro zhlédnutí jeho dalších dílů. Pokud Batmana ještě neznáte a jste fanoušky superhrdinských a podle komiksů natočených filmů udělejte si čas pro jeho zhlédnutí i vy.

Cecílie Sekalová,
7. T

Foto: Fanpop.com

Snoopy ve filmu

Je to už 65 let nazpět, kdy se začala psát historie jednoho z nejznámějších komiksů, který dnes tvoří jeden z pilířů světové moderní popkultury. Oním komiksem je Peanuts. V širší známost však tento komiks vešel díky postavě dobrosrdečného bí-

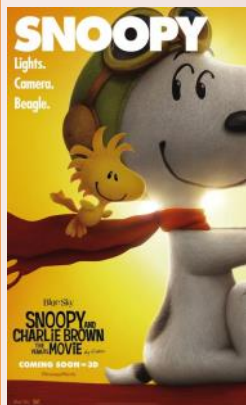

Foto: geektvart.com

gla Snoopyho a jeho kamaráda Charlieho Browna. Autorem těchto komiksových stripů, jež pravidelně vycházely v několika amerických novinách, byl Charles Schulz. Ten se narodil roku 1922

v Minneapolis ve státě Minnesota. Kreslení ho zajímalo už od dětství a, jak o sobě sám tvrdil, vždy chtěl kreslit vlastní komiks. To se mu podařilo v roce 1950, kdy s ním newyorská agentura United Features Syndicate uzavřela smlouvu, na jejímž základě měl nakreslit první komiksový strip pro americké noviny. Časem popularita jeho stripů stoupala a Charles Schulz dostal nabídku, aby do novin svými výtvary přispíval každý den. Tak se z něj stala celonárodní celebrita.

V roce 1982 Schulz prodělal infarkt a o něco později onemocněl Parkinsonovou chorobou. Tato nemoc se projevuje zejména vážnými pohybovými potížemi, při nichž pacienti trpí neschopností ovládat svůj pohyb. Jak si asi každý z nás umí domyslet, pro člověka, který se živí kreslením komiksů, představuje tato nemoc konec kariéry. Ne

však pro Charlese Schulze. Ten se totiž svého tvoření vzdát nechtěl a příběhy Snoopyho a jeho přátel kreslil, dokud byl schopen udržet v ruce pero. S kreslením definitivně skoncoval až v roce 1999, kdy mu lékaři zjistili rakovinu tlustého střeva, a Schulz musel projít vyčerpávající chemoterapií. Na konci roku 1999 vytvořil svůj poslední komiksový strip, který vyšel 13. února 2000. Charles Schulz zemřel den před tím.

Právě v souvislosti 65. výročí od doby, kdy Snoopy poprvé spatřil světlo světa na stránkách novin, do kin míří film Snoopy a Charlie Brown ve filmu. Těšit se na něj můžete už od 5. listopadu. Režie se ujal Steve Martino, spolutvůrce animovaných filmů Horton či Doba ledová 4: Země v pohybu.

**Bc. Tomáš
Féllinger**

Foto: Komiksarium.cz

Základní škola Jižní IV. Vás zve na tradiční

Adventní jarmark

který se koná ve středu 18. listopadu 2015
v nové budově školy od 14.30 do 17.00.

Součástí jarmarku bude i
letost "Bleší trh", který
najdete v suterénu školy.

ZŠ
JIŽNÍ IV.